

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

HODOČAŠĆE EBU BEKRA SA (MUSLIMANSKIM) LJUDIMA (SA MUSLIMANIMA) U GODINI DEVET (TJ. U DEVETOJ GODINI POSLIJE HIDŽRE)

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Davuda, Ebu Rebi', pričao nam je Fulejh od Zuhrije, od Humejda, sina Abdurahmana, od Ebu Hurejreta da je Ebu Bekr Sidik, bio zadovoljan Allah od njega, poslao njega (poslao Ebu Hurejreta) u hodočašću koje (je to što) je učinio zapovjednikom njega (Ebu Bekra) nad njim (nad tim hodočašćem umjesto sebe) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, prije hodočašća opraštanja (prije oproštajnoga hadža - poslao je Ebu Bekr Ebu Hurejreta na) dan klanja (žrtava, tj. prvi dan bajrama, hadži bajrama - kurban bajrama) u grupi (tj. sa malom grupom da) oglasi u (među tim okupljenim) ljudima:

"Neće hodočastiti poslije (ove) godine (više nijedan) idolopoklonik, i neće ophoditi Kabu (okolo, oko Kabe nijedan) nag (go čovjek, kao što je to dosada poneki činio)."

(Te je, dakle, godine konačno zabranjen pristup Kabi i Meki svima idolopoklonicima.)

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Redža-a, pričao nam je Israil od Ebu Ishaka, od Bera-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Zadnja sura (koja) je sišla potpuna (savršena, bivši ona cijela) je (sura koja se zove) Beraetu, a zadnja sura (uopće koja) je sišla je završetak sure Nisa-a:

"Traže riješenje tebi (od tebe); reci: Allah rješava (daje riješenje) vama o kelaletu (o kelali: osobi koja nema živih roditelja niti žive djece).....".

(To je sjećanje i mišljenje Bera-a r.a., o tome koja je sura cijela zadnja objavljena i koji je ajet najzadnji objavljen. Međutim Ibnu Abas r.a. i još neki drugi drugovi Muhameda a.s. drukčije su pričali, i znali su na osnovu onoga što su se sjećali da je to druga sura i drugi ajet. To je ovdje ono što je znao Bera', a drugo će se navesti poslije.)

IZASLANSTVO (DEPUTACIJA) TEMIMOVIĆA

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Ebu Sahreta, od Safvana, sina Muhrizu, Mazinije, 'Imrana, sina Husajna, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Došla je nekolicina iz Temimovića Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Primate veselu vijest (o ulasku u raj zbog primanja Islama), o Temimovići!" Rekli su: "O poslaniče Allaha! Već si obeselio (obradovao) nas, pa daj (daruj) nama (neki dar i na ovome svijetu, neko materijalno dobro)." Pa se to vidjelo u njegovome licu (tj. na licu mu se vidjelo da mu nije bilo prijatno to što su mu rekli). Pa je došla nekolicina iz Jemena (u taj čas), pa je rekao:

"Primate veselu vijest (moju o ulasku u raj - primite vi to) kada nisu primili nju (tu vijest) Temimovići." Rekli su: "Već smo primili (tj. Odmah primamo), o poslaniče Allaha."

GLAVA.

Rekao je Ibnu Ishak: Vojna 'Ujejneta, sina Hisna sina Huzejfeta sina Bedra, (protiv) 'Anberovića (ogranka) od Temimovića.

Poslao je njega (Ujejneta) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, k njima, pa je navalio (napao na njih), i pogodio je od njih (neke) ljude (tj. pobio ih je, ili, možda, ranio, ili zarobio) i zarobio je od njih (neke) žene.

(Veli se da je uzrok ovome vojnome pohodu bio to što su Temimovići napali pleme Huza-ate, Huza'a, pa je, za odmazdu, Muhamed a.s. poslao Ujejneta sa pedeset njegovih ljudi, među njima nije bilo ni Pomagača ni Iseljenika, pa je Ujejneta napao Anberoviće, ogranak plemena Temimovića.)

PRIČAO MI JE Zuhejr, sin Harba, pričao nam je Džerir od Umareta, sina Ka'ka-a, od Ebu Zur'ata, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Neću prestati (da) volim Temimoviće poslije tri (izreke - a to je ono) što sam čuo njega (koje sam čuo) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da on) govori (da on) govori njih o njima:

"Oni su najžešći (od) moje sljedbe na (tj. protiv) Lažova (Antihrista-Dedždžala)"; i bila je u njima (tj. od njih, između njih jedna) zarobljenica kod Aiše, pa je rekao:

"Oslobodi je, pa (jer) zaista ona je od djece Ismaila (tj. od poroda Ismaila, sina Ibrahimova - Avramova - a.s.)"; i došle su njihove milostinje, pa je rekao:

"Ovo su milostinje (jednoga) naroda, ili (milostinje od) moga naroda."

(Sumnjao je jedan pripovjedač da li je rečeno naroda, ili moga naroda.)

PRIČAO MI JE Ibrahim, sin Musa-a, pričao nam je Hišam, sin Jusufa da je Ibnu Džurejdž izvijestio njih od Ibnu Ebu Mulejketa da je Abdullah, din Zubejra izvijestio njih da su ono došli jahači (konjanici, tj. izaslanici) od Temimovića Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao Ebu Bekr:

"Postavi zapovjednikom (Temimovićima) Ka'ka-a, sina Mabeda sina Zurareta." Pa je rekao: "Nego (tj. Ne njega, nego) postavi zapovjednikom (njima) Akre-a, sina Habisa." Rekao je Ebu Bekr: "Nisi htio (ništa drugo) osim protivljenje meni." Rekao je Umer: "Nisam htio protivljenje tebi." Pa su se prepirala dvojica, čak su se podigli glasovi njih dvojice. Pa je sišla (objava, tj. ovaj ajet):

"O (vi) koji ste vjerovali, ne stavljajte se naprijed pred Allaha i Njegovoga poslanika.....", dok se je završila (tj. dok se je svršio, završio taj ajet - a to će reći: to je početak toga ajeta koji je tada objavljen u cijelosti čiji kraj ne navodimo na ovom mjestu).

GLAVA

izaslanstva Abdulkajsovića.

PRIČAO MI JE Ishak, izvijestio nas je Ebu Amir Akadija, pričao nam je Kurete od Ebu Džemreta (da je on rekao:) rekao sam Ibnu Abasu:

"Zaista za (tj. u) mene je (jedan) ćup (vrč, zemljani lonac, što) se zakomi u njemu (u kojem se zakomi) kom, pa pijem njega slatkoga u ćupu (iz ćupa), ako sam mnogo učinio (tj. mnogo popio) od njega, pa sam sjedio (međusobo sa tim) narodom, pa sam oduljio (to) sjedenje, pobjoao sam se (tj. bojim se) da se osramotim." Pa je rekao (Ibnu Abas):

"Došlo je izaslanstvo (plemena) Abdul-Kajsa (Abdulkajsovića) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Širina sa (tim) narodom (Tj. Dobro došli)! Ne poniženi, a ni kajući se (vi)!" Pa su rekli: "O poslaniče Allaha! Zaista između nas i između tebe su (ovi) idolopoklonici od (plemena) Mudara, i zaista mi nećemo dopirati (dolaziti) k tebi osim u mjesecima (te) zabrane (tj. osim u svetim mjesecima hodočašća). Pričaj (Reci) nam za (neke) rečenice (tj. rečenice u kojima je kratko, zbijeno, uopćeno izraženo ono najvažnije) od (toga) posla (tj. od Islama), ako smo radili (tj. ako budemo radili) njega, unići ćemo (u) raj (da ako to budemo radili, da se onda nadamo da ćemo zbog toga ući u raj). I (da) pozivamo za (tj. u) njega ko je iza nas." Rekao je:

"Zapovijedam vam za četiri (osnovne istine), i zabranjujem vam četiri (glavne zabrane): (zapovijedam vam za) vjerovanje u Allaha. Da li znate šta je vjerovanje u Allaha? Svjedočenje da nema božanstva osim Allah (osim Allaha), i uspostavljanje molitve, i davanje zekata (obavezne godišnje milostinje), i post ramadana (mjeseca ramazana) i da dajete od ratnih plijenova petinu. A zabranjujem vam četiri (vrste šira, komova) što se je komilo (tj. što se je pravilo, držalo kao kom, šira) u tikvi (tj. u posudi od kore tikve), i kadnju (posudi od izdubljenoga drveta), i (zelenom, tj. zagledaisanom zemljanom) ćupu i zasmoljenom (sudu, posudi namazanoj smolom)."

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hamad, sin Zejda, od Ebu Džemreta, čuo sam Ibnu Abasa (da) govori:

Došlo je izaslanstvo Abdulkajsovića Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli:

"O poslaniče Allaha! Zaista mi, ovo pleme (koji smo ogranak) od Rebi'ata, (u takvom smo položaju da) su rastavili između nas i između tebe nevjernici Mudara (izravnu povezanost), pa nismo (u mogućnosti da) dopiremo (da dolazimo) k tebi osim u (nekom) svetom mjesecu, pa zapovjedi nam za (neke) stvari, (da) uzmemo njih (ili: uzećemo njih), i (da) pozivamo (tj. i pozivaćemo) k njima (onoga) ko je iza nas." Rekao je:

"Zapovijedam vam za četiri (stvari), i zabranjujem vam četiri: (zapovijedam za) vjerovanje u Allaha, (a to je) svjedočenje da nema božanstva osim Allah - i zavezao je (tj. pokazao je rukom da to čini) jednu (od te četiri stvari) -, i uspostavljanje molitve, i davanje zekata, i da izvršavate Allahu (tj. da dajete u državnu imovinu) petinu (onoga) što ste zaplijenili (u ratu od neprijatelja). A zabranjujem vam tikvu (posudu od tikve), i kadanj, i zeleni (zagledaisan zemljani) ćup i zasmoljeni (namazan smolom) sud (posudu)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, pričao mi je Ibnu Vehb, izvijestio me je Amr. A rekao je Bekr, sin Mudara, od Amra, sina Harisa, od Bukejra da je Kurejb, slobodnjak Ibnu Abasa, pričao njemu da su Ibnu Abas, i Abdurahman, sin Ezhera, i Misver, sin Mahremeta poslali (njega) ka Aiši, pa su rekli:

"Pročitaj (tj. Isporuči, Kaži) njoj (naš) pozdrav od nas sviju, i pitaj nju o (ta) dva naklona (dva rekata) poslije popodneva (poslije ikindije), i zaista mi smo se izvijestili (izviješteni smo) da ti klanjaš njih, a već je doprlo nama (a već smo čuli) da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio njih (doslovno: nju, tj. tu neobaveznu molitvu od dva rekata poslije ikindijskoga farda)." Rekao je Ibnu Abas: A udarah (udario sam) sa Umerom (te) ljude (odvraćajući ih) od njih dvaju (od ta dva naklona-rekata, tj. zbog njih). Rekao je Kurejb: Pa sam unišao njoj i priopćio sam joj (ono) što su poslali mene (oni zbog njega, dakle: rekao sam joj zbog čega su me oni poslali). Pa je rekla:

"Pitaj Umu Selemetu (Umu Selemu)." Pa sam izvijestio njih, pa su me vratili ka Umi Selemi (Umu Selemi) sa sličnim (onim pitanjem) što su (bili) poslali mene (zbog njega) ka Aiši. Pa je rekla Umu Selema:

"Čula sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) zabranjuje njih dva (tj. ta dva rekata). I zaista on je klanjao popodnev (popodnevenu molitvu, ikindiju), zatim je unišao meni, a kod mene su (neke) žene od Haramovića (jednoga plemena) od Pomagača (Hazredžovića), pa je klanjao njih dva (on, Muhamed a.s. dva rekata poslije ikindijskoga farda). Pa sam poslala k njemu (jednu žensku svoga) poslužitelja, pa sam rekla (njoj šaljući je): "Stani k njegovoj strani (tj. do njega, uz njega), pa reci: "Govori (Veli ti) Umu Selema, o poslaniče Allaha: zar nisam čula (da ti) zabranjuješ ova dva naklona (rekata), pa vidim te (sada da ti) klanjaš njih dva?!" Pa ako je dao znak (pokazao) sa svojom rukom, pa zadrži se (tj. očekaj, pričekaj, sačekaj da dovrši molitvu)." Pa je učinila (tako ta) robinja (tj. djevojka, sluškinja). Pa je dao znak sa svojom rukom. Pa se je zadržala od njega (se malo povukavši nazad). Pa pošto je otišao (sa molitve, kada je završio namaz), rekao je:

"O kćeri Ebu Umejeta! Pitala si o (ovim) dvama naklonima, rekatima (mojim što sam ih sada klanjao) poslije (moga) popodneva (poslije moje ikindije). Zaista ono došli su meni (neki) ljudi od Abdulkajsovića za Islam (tj. kao izaslanici u vezi primanja Islama) od njihovoga naroda, pa su me zauzeli (tj. spriječili, pomeli, omeli) od (ta moja neobavezna) dva naklona (dva rekata) koja su poslije podne (poslije podnevnoga farda), pa njih dva su ta dva (tj. pa ova dva rekata što sam sada poslije ikindije klanjao - to su ta dva rekata koja sam trebao da klanjam poslije podnevnoga farda da me nisu omeli Abdulkajsovići)."

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, Džu'fija, pričao nam je Ebu Amir Abdulmelik, pričao nam je Ibrahim, on je sin Tahmana, od Ebu Džemreta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Prva džum'a (zajednička molitva petkom što) se je postavila (koja se uspostavila) džum'om poslije džum'e (koja) se uspostavila (koja je uspostavljena) džum'om u bogomolji (u džamiji) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bila) je u bogomolji (u džamiji) Abdulkajsovića u Džuvasa-u - misli (na jedno selo, ili kraj) od Bahrejna.

(Džuvasa je zamak, tvrđava - a, prema tome, i jedan kraj, selo u Bahrejnu, pokrajini na jugu Arabije.)

izaslanstva (plemena) Hanifetovića i pričanja (ili: i događaja) Sumameta, sina Usala (tj. i GLAVA događaja koji se je desio sa Sumametom).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, rekao je: pričao mi je Seid, sin Ebu Seida da je on čuo Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, (da) je rekao:

Poslao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jedno) konjaništvo prema Nedždu, pa je dovelo (to konjaništvo jednoga) čovjeka iz Hanifetovića (kao zarobljenika), govori se (tj. ime je) njemu Sumamete, sin Usala. Pa su svezali njega za (jedan) stup (stub) od stupova Bogomolje. Pa je izašao k njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Šta je kod tebe, o Sumamete (tj. Šta imaš, o Sumamete)?" Pa je rekao: "Kod mene je (tj. Ja imam jedno veliko) dobro, o Muhamede! Ako ubiješ mene, ubićeš posjednika krvi (tj. krvna čovjeka, plemenitoga čovjeka). A ako udijeliš (ako dadneš blagodat, dobro postupiš), udijelićeš (daćeš dobro, blagodat) na zahvalnoga (zahvalnome čovjeku). A ako hoćeš (moga, mojega) imetka, pa pitaj (tj. traži) od njega (od imetka ono) što si htio (što hoćeš u ime moje otkupnine da se otkupim iz zarobljeništva)."

(U stvari, ova zadnja rečenica treba da glasi ovako: "A ako (ti) htijaše imetak (moj), pa pitaj od njega (tj. traži ono) što si htio, (šta hoćeš, koliko hoćeš).".)

Pa se ostavio (ostavljen je) dok je bilo sutra (do sutra, sutradan), zatim je rekao njemu:

"Šta je kod tebe (Šta imaš), o Sumamete?" Pa je rekao: "Što sam rekao tebi (to imam). Ako udijeliš (Ako učiniš dobro, dobročinstvo), udijelićeš na zahvalnoga." Pa je ostavio njega dok je bilo poslije sutra (tj. dok je bilo prekosutra, do prekosutra), pa je rekao:

"Šta je kod tebe, o Sumamete?" Rekao je: "Kod mene je (ono) što sam (već) rekao tebi." Pa je rekao: "Pustite (Dajte pustiti) Sumameta." Pa je otišao k (jednom) pišteljku (ili: lokvi, ili: potoku koji je bio) blizu Bogomolje, pa se okupao, zatim je unišao (u) Bogomolju, pa je rekao:

"Svjedočim da nema božanstva osim Allah i svjedočim da je Muhamed poslanik Allaha. O Muhamede! Tako mi Allaha nije bilo na Zemlji (nijedno) lice mrže k meni od tvoga lica, pa već je osvanulo (tj. postalo je sada) tvoje lice najdraže (od svih) lica k meni. Tako mi Allaha nije bilo (ništa) od vjere (tj. nije bila nijedna vjera, nikakva vjera) mrža k meni od tvoje vjere, pa je osvanula (postala) tvoja vjera najdraža (od svake) vjere k meni. Tako mi Allaha nije bilo (ništa) od grada (tj. nijedan grad nije bio) mrži k meni od tvoga grada, pa je osvanuo (postao) tvoj grad najdraži (od svih) gradova k meni. I zaista tvoje konjaništvo uzelo je mene, a ja hoću umru (tj. u času kada sam pošao da obavim umru), pa šta to vidiš (tj. pa šta misliš da sada treba da činim, šta treba sada da činim)?" Pa je obradovao (tj. rekao je veselu vijest) njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i zapovjedio je njemu da izvrši umru. Pa pošto je došao (u) Meku, govorio je njemu (neki) govornik (tj. neko je rekao njemu):

"Prevjerio si se." Rekao je: "Ne, tako mi Allaha, ali (tj. nego) primio sam Islam sa Muhamedom, poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. I ne, tako mi Allaha neće doći vama iz Jemame (ni jedno) zrno pšenice do (da) dozvoli (dok ne dozvoli) u (tj. za) nju Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Abdullaha, sina Ebu Husejna, pričao nam je Nafi', sin Džubejra, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Došao je Musejlimete Lažov na vremenu (tj. za vrijeme) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je počeo (da) govori:

"Ako je učinio (tj. Ako učini zastupanje, vladanje) meni (dakle: Ako me učini zastupnikom, vladarem) Muhamed poslije njega (poslije sebe), slijedio sam (tj. slijediću) ga." A došao je njoj (u nju - u Medinu) u mnogobrojnom ljudstvu (tj. sa mnogo ljudi) od svoga naroda. Pa je došao k njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i sa njim je Sabit, sin Kajsja sina Šemmasa, (govornik Pomagača) i u ruci poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bio) je komad (neke palmine) grane, dok (tj. te) je stao nad Musejlimetom (kod Musejlimeta) u (među) njegovim drugovima, pa je rekao:

"Da si pitao (tražio ti od) mene ovaj komad (grane, ogranak), ne bih dao tebi njega (u to ime u koje ti tražiš). A nećeš pretrčati (tj. nećeš izbjeći) zapovjed (sudbinu) Allaha o tebi (u vezi tebe koju je odredio). I zaista ako si pošao nazad (ako pođeš nazad ne pokorivši se meni), zaista izmrcvariće (iskasapiće, tj. uništiće) svakako tebe Allah. I zaista ja zaista vidim (smatram) tebe (onim) koji (je taj što) se je meni pokazalo o njemu (ono što) sam vidio (u snu, tj. što sam usnio, sanjao). A ovo je Sabit (da) odgovori tebi o meni (tj. za mene, ispred mene)."

Zatim je otišao od njega (od Musejlimeta Muhamed a.s.). Rekao je Ibnu Abas: Pa sam pitao o govoru poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (kojeg je rekao, a to je) "Zaista ti si, vidim (smatram), (onaj) koji (je taj što) se je meni pokazalo o njemu (ono) što sam vidio (sanjao u snu).", pa je izvijestio mene Ebu Hurejrete da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Dok sam ja spavač (Kad sam spavao), vidio (sanjao) sam u svojim dvjema rukama (nekakve) dvije narukvice od zlata, pa je zabrinula mene stvar njih dviju. Pa se je objavilo meni (k meni) u (tom) snu da (to jest): "Puhni njih dvije." Pa sam puhnuo njih dvije, pa su odletjele njih dvije. Pa sam protumačio njih dvije (da su to) dva lažova (što) će izaći (što će se pojaviti) njih dva poslije mene. Jedan (od) njih dvojice je Ansija (El-Ansijju), a drugi (taj) je Musejlimete."

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Abdurezak od Mamera, od Hemama da je on čuo Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Dok sam ja spavač (Dok spavam), dovele (donijele) su mi se riznice (cijele određene) zemlje (ili: Zemlje). Pa su se stavile u (na) moj dlan (nekakve) dvije narukvice od zlata, pa su bile velike njih dvije (velika stvar) na mene (tj. bile su mi neprijatne), pa se je objavilo ka meni da, tj.: "Puhni njih dvije (u njih dvije)!" Pa sam puhnuo (u) njih dvije, pa su otišle njih dvije. Pa sam protumačio njih dvije (da predstavljaju ta) dva lažova, koja su njih dva (te osobe što) sam ja među njima dvojicom (između njih dvojice): (misli na) druga San-e i druga Jemame."

(Drug Sane je Esved Ansija, a drug Jemame je Musejlimete. Drug ovdje znači vlastodržac i demagog.)

PRIČAO NAM JE Salt, sin Muhameda, rekao je: čuo sam Mehdiju, sina Mejmuna, rekao je: čuo sam Ebu Redža-a Utaridiju (Utaridija da) govori:

Obožavamo (Obožavali smo neki lijep) kamen (lijepo kamenje). Pa kada smo (Pa kada bi) našli (neki drugi) kamen (da) je on bolji (tj. ljepši i privlačniji), bacili smo njega, a uzeli smo (ovaj) drugi. Pa kada nismo (Pa kada ne bi) našli (nikakav) kamen, skupljali smo (sakupili bismo jednu) hrpu (humku, gomilu u obliku groba napravljenu) od praha (od zemlje), zatim smo (zatim bi) doveli (izvjesnu) ovcu, pa smo pomuzli nju na nju (pomuzli bi ovcu na tu hrpu praha, zemlje), zatim smo ophodili nju (zatim bi ophodili okolo, oko nje). Pa kada je došao mjesec redžeb (redžep), rekli smo (tj. rekli bismo):

"Vrhovaditelj kopalja (je ovaj mjesec, tj. Redžep je mjesec koji vadi, skida željezne vrhove, šiljke sa kopalja; u ovome mjesecu se skidaju željezni šiljci sa kopalja jer se u tom mjesecu ne ratuje, pa treba i oružje da se rastavi, demontira da se ne bi upotrijebilo u tom mjesecu)." Pa nećemo ostaviti (tj. mi ne ostavljamo nijedno) koplje (što) je u njega željezo (tj. koplje koje ima željezo, željezni vrh, šiljak), a ni strijelu (što) je u nje željezo (drukčije) osim (tako da) smo iščupali (skinuli) njega i bacili smo njega (u) mjesecu redžepu (na određeno mjesto, vjerovatno, dok samo prođe taj mjesec).

(Željezni vrh, šiljak koplja i strijele je dio koji nanosi ozljede, pa su zato i skidani.)

A čuo sam Ebu Redža-a (- to kaže Mehdija - da Ebu Redža') govori (o sebi ovo):

Bio sam (na) dan (tj. u vrijeme kada) se poslao (tj. kada je postao čuven) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, dječak, čuvam (čuvao sam) deve (na paši - doslovno: napasam deve) svojoj porodici. Pa pošto smo čuli za njegovo izlaženje (pojavljivanje), pobjegli smo ka Vatri, ka Musejlimetu.

(To pokazuje da je Ebu Redža' među onima iz svoga plemena Utarida koji su bili jedno vrijeme pristali i slijedili Musejlimeta Lažova. Kada je poslije Ebu Redža' primio Islam, nazivao je Musejlimu sa izrazom Vatra, tj. pakao, paklena vatra.)

PRIČA ESVEDA ANSIJE (EL-ESVEDA EL-ANSIJA)

PRIČAO NAM JE Seid, sin Muhameda, Džermija, pričao nam je Jakub, sin Ibrahima: pričao nam je moj otac od Saliha, od Ibnu Ubejdeta, sina Nešita, - a bilo je u (na) drugom mjestu njegovo ime Abdullah - da je Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta, rekao:

Doprlo je nama da je Musejlimete Lažov došao (u) Medinu, pa je odsjeo u kući kćeri (u kući kćere) Harisa. A bila je pod njim (tj. s njim u braku) kći Harisa, sina Kurejza, i ona je majka Abdullaha, sina Amira. Pa je došao njemu (Musejlimetu, Musejlimi) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i sa njim je Sabit, sin Kajsja sina Šemmasa - a on (Sabit) je (to lice) koji je (taj što) se govori njemu: govornik poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio - a u ruci poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bila) je grana (neka grančica, šiba, šipka). Pa je stao nad njim (tj. kod njega), pa je govorio njemu (razgovarao je sa njim). Pa je rekao njemu Musejlimete:

"Ako si htio (tj. Ako hoćeš), pustio si (pustićeš) između nas i između (ovoga) posla (rukovođenja muslimanima; ili: posla vjerovijesništva), zatim ćeš učiniti (dati) njega nama poslije tebe (poslije sebe)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da si pitao (tj. Da si tražio, Da tražiš u to ime od) mene ovu (moju) granu, ne bih dao tebi nju (ne bi ti ni nju dao). I zaista ja zaista mislim tebe (onim) koji (je to što) se meni pokazalo o njemu (ono) što se meni pokazalo."

(Dakle: Zaista ja mislim da si ti taj o kome se meni pokazalo ono što se je pokazalo.)

"A ovo je Sabit, sin Kajsa, i odgovoriće ti o meni (za mene)." Pa je otišao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je Ubejdulah, sin Abdullaha: Pitao sam Abdullaha, sina Abbasa (Abasovoga sina), o snoviđenju poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, koje je (što je) spomenuo (pomenuo u navedenom slučaju), pa je rekao Ibnu Abas (Abasov sin):

"Spomenulo (Spominjalo) se meni da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Dok sam ja spavač, pokazalo se je meni da su se ono stavile u moje dvije ruke (nekakve) dvije narukvice od zlata, pa sam se užasn timer (zastravio, zaplašio, uplašio, zastrašio od) njih dviju i mrzio sam njih dvije. Pa se je dozvolilo meni, pa sam puhnuo njih dvije, pa su odletjele njih dvije. Pa sam protumačio njih dvije (da predskazuju za neka) dva lažova (što) će izaći (pojaviti se) njih dvojica (tj. čije će pitanje poslije mene biti važno, s kojima će se morati obračunavati poslije mene, a dok sam ja živ, nisu opasni)."

Pa je rekao Ubejdulah: Jedan (od) njih dvojice je Ansija koji (je taj što) je ubio njega Fejruz u Jemenu, a drugi je Musejlimete Lažov.

GLAVA

priče stanovnika Nedžrana (grada i pokrajine na jugu od Meke, južno od Meke).

PRIČAO MI JE Abas, sin Husejna, pričao nam je Jahja, sin Adema, od Israila, od Ebu Ishaka, od Sileta, sina Zufeta, od Huzejfeta, rekao je:

Došli su Akib i Sejid, dva druga Nedžrana (tj. dva prvaka iz Nedžrana) ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (i) hoće njih dva da se proklinju (sa) njim (međusobno, tj. bili su došli sa namjerom da njih dvojica reknu Muhamedu a.s., a neka i Muhamed a.s. rekne njima: "Prokletstvo Allaha na silnika (nepravednika, nasilnika, tj. na onoga koji je između nas na pogrešnom putu)!"). Rekao je: Pa je rekao jedan (od) njih dvojice svome drugu:

"Ne čini (to)! Pa tako mi Allaha zaista ako je bio (ako bude Muhamed stvarno Božiji) vjerovijesnik, pa se (a mi se) proklinjemo (tj. pa se budemo proklinjali međusobno sa njim), nećemo se spasiti mi, a niti naš potomak (naše potomstvo) poslije nas."

Rekla su njih dva: "Zaista mi dajemo (mi ćemo dati) tebi šta si tražio (šta tražiš) nama. I pošalji sa nama (jednoga) povjerljiva (pouzdana, sigurna) čovjeka, i ne šalji sa nama (dručkijega) osim povjerljivoga." Pa je rekao: "Zaista poslaću svakako sa vama čovjeka povjerljivoga, istinom povjerljivoga (tj. povjerljivoga istinito, uistinu, sasvim povjerljivoga)." Pa su se nadnijeli (tj. zagledali stavivši ruke nad obrve) za njega (zbog njega, zbog ovoga iskaza, zbog te riječi Muhameda a.s. zagledali su se) drugovi poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao:

"Ustani, o Ebu Ubejdete, sine Džeraha!" Pa pošto je ustao, rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ovo je povjerljivi (čovjek, pouzdanik) ove sljedbe."

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Muhamed, sin Džafera, pričao nam je Šubete, rekao je: čuo sam Ebu Ishaka (da priča) od Sileta, sina Zufera, od Huzejfeta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došli su stanovnici Nedžrana ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli:

"Pošalji nam (jednoga) povjerljivoga čovjeka." Pa je rekao: "Zaista poslaću svakako k vama (jednoga) čovjeka povjerljivoga, istinom povjerljivoga." Pa su se nadnijeli (zagledali) zbog njega (njegovih) ljudi. Pa je poslao Ebu Ubejdeta, sina Džeraha.

(Na jednom mjestu je ispušteno "čuo sam", a to je iza dijela teksta: ....., pričao nam je Šubete, rekao je: čuo sam Ebu Ishaka (da priča) od Sileta..... . To je u prevodu ispušteno, i slučajno je primjećeno, pa se ovdje to napominje i ispravlja. Inače, tekst nije od strane samoga prevodioca ponovno pregledan ni korigovan, i prevođenje je vršeno bez koncepta, direktno gledajući u arapski originalni tekst (i) odmah je kucan prevod na naš jezik. To tek ovdje napominjem da bi se mogle shvatiti tolike greške i ispuštanja, koje će se svakako zapaziti pri čitanju i pregledanju. - NAPOMENA: Ovaj prethodni tekst je napisao prevodilac, a napomena sa velikim slovima "NAPOMENA" - te napomene piše porodica prevodioca, koja kao što je već jednom rečeno i vrši korekciju teksta prevoda. Pa prema tome i ono "čuo sam" što je ispušteno je ispravljeno u samom tekstu.)

PRIČAO NAM JE Ebul Velid, pričao nam je Šubete od Halida, od Ebu Kilabeta, od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Svaka sljedba ima povjerljivoga, a povjerljivi ove sljedbe je Ebu Ubejdete, sin Džeraha."

(Doslovno: "Za svaku sljedbu je povjerljivi (čovjek jedan bio, postojao), a povjerljivi ove sljedbe je....".)

PRIČA UMANA I BAHREJNA (EL-BAHREJNA)

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Sufjan, čuo je Ibnul-Munkedir Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori:

Rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da je već došao imetak (imovina) Bahrejna, zaista već sam dao (tj. već bi dao) tebi ovako i ovako tri puta (to i to tri puta)." Pa nije došao imetak Bahrejna, čak se je uzeo (zgrabio, tj. čak je preminuo, a već je umro) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa pošto je došao (taj imetak) na Ebu Bekra (Ebu Bekru), zapovjedio je (on) dozivaču (jednom), pa je dozivao:

"Ko (je god u takvoj prilici da) je bio njemu kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (kakav) dug (dugovanje) ili (kakvo) obećanje, pa neka dođe meni." Rekao je Džabir: Pa sam došao Ebu Bekru, pa sam izvijestio njega da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i

spasio, rekao: "Da je već došao imetak Bahrejna, dao sam (tj. dao bih) tebi ovako i ovako tri puta." Rekao je: Pa je dao meni. Rekao je Džabir: Pa sam susreo Ebu Bekra poslije toga, pa sam tražio (od) njega, pa nije dao meni. Zatim sam došao njemu, pa nije dao meni. Zatim sam došao njemu treći (puta), pa nije dao meni. Pa sam rekao njemu:

"Već sam dolazio (Već dolazim) tebi, pa nisi dao meni (pa mi ne daješ). Zatim sam dolazio tebi, pa nisi (opet) dao meni. Zatim sam dolazio tebi (ponovo), pa (ponovo) nisi dao meni. Pa ili ćeš da dadneš (da daš) meni, ili ćeš da škrtariš od mene?!" Pa je rekao:

"Škrtariš od mene? A koja bolest je bolnija od škrtosti (od čovjekovoga škrtarenja)?" Rekao je nju (ovu izreku, rečenicu) tri (puta). "Nisam spriječio (sustegao) tebi (ni) jedanput (drukčije) osim (tako, a da sam u takvom stanju), a ja hoću da dam (da dadnem) tebi."

(To jest: "Svaki puta kada ti nisam dao, htio sam da ti dadnem sigurno, ali je ispalo tako da ti nisam dao.")

A od Amra, od Muhameda, sina Alije: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, (da) govori:

Došao sam njemu (Ebu Bekru), pa je rekao meni Ebu Bekr: "Broji nju (pregršt novca, tj. Izbroj koliko novaca ima u jednoj pregršti kada sa hrpe uzmeš novaca jednu pregršt)." Pa sam izbrojio nju, pa sam našao nju (da sadrži) pet stotina. Pa je rekao:

"Uzmi, slično njoj (toj količini novaca još) dvaput (dva puta, dakle: Uzmi još dva puta toliko)."

GLAVA

dolaženja (dolaska) Eš'arijevića i stanovnika Jemena.

A rekao je Ebu Musa od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Oni su od mene, a ja sam od njih."

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, i Ishak, sin Nasra, njih dvojica su rekla: pričao nam je Jahja, sin Adema, pričao nam je Ibnu Ebu Zaidete od svoga oca, od Ebu Ishaka, od Esveda, sina Jezida, od Ebu Musa-a, rekao je:

Došao sam ja i moj brat iz Jemena, pa smo ostali (neko) vrijeme (tako da) ne mislimo (tj. ne smatramo drukčije) Ibnu Mesuda i njegovu majku osim (tako da su njih dvoje) od porodice kuće (Muhameda a.s.) od (tj. zbog) njihovoga ulaženja i njihovoga držanja za njega (tj. i zbog toga što se nisu odvajali i rastavljali od njega, od Muhameda a.s. i njegove kuće).

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Abduselam od Ejuba, od Ebu Kilabeta, od Zehdema, rekao je:

Pošto je došao Ebu Musa (u Kufu kao zapovjednik Kufe za vrijeme Usmana r.a.), počastio je (tj. ugostio je) ovo pleme (tj. ogranak plemena) od (velikoga plemena) Džerma, i zaista mi smo zaista sjedači (tj. mi sjedimo, mi smo sjedili) kod njega, a on ruča (objeduje neke) kokoši (tj. kokoš, kokošije meso). A u (tom) narodu je (jedan, neki) čovjek sjedač (sjedi), pa je pozvao njega (Ebu Musa) ka (tom) ručku (objedu). Pa je rekao (taj čovjek):

"Zaista ja sam vidio njega (to biće, tj. nju-kokoš da) jede (jednu) stvar (tj. nešto), pa sam se gadio (zgadio na) nju (na kokoš)." Pa je rekao: "Dođi, pa (tj. jer) zaista ja sam vidio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) jede njega (tj. nju-kokoš)." Pa je rekao: "Zaista ja sam se zakleo (da) neću jesti nju." Pa je rekao: "Ovamo, (da) izvijestim tebe o tvojoj zakletvi. Zaista mi smo došli Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (nas jedna) nekolicina od Ešarijevića pa smo tražili natovarenje (od) njega (tj. tražili smo da nam dadne kakvih tovarnih i jahaćih životinja da bismo mi jahali te životinje kada pođemo u rat i da bismo tovarili i prenosili na njima ratnu opremu na bojište). Pa nije htio da natovari nas (tj. nije htio da nas opskrbi tovarnim i jahaćim životinjama). Pa smo tražili natovarenje (ponovno, ponovo od) njega, pa se je zakleo da neće natovariti nas. Zatim nije ostao (mnogo vremena) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da se (pa se) je njemu doveo plijen (nekakvih) deva, pa je zapovjedio nama za pet deva (tj. da nam se dadne malo stado od pet deva). Pa pošto smo zgrabili (uzeli) njih (te deve), rekli smo:

"Zanemarili smo sebi Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, njegovu zakletvu (tj. upravili smo mu se u času kada je zanemario i zaboravio na svoju zakletvu - a to nije dobro). Nećemo se spasiti poslije nje nikada (tj. poslije prekršenja njegove zakletve)." Pa sam došao njemu, pa sam rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ti si se zakleo da nećeš natovariti nas, a već si natovarilo nas (dakle: da nam nećeš dati, a već si nam dao)?" Rekao je: "Da. A ali (nego) neću se zaklesti (zakleti ni) na (kakvu) zakletvu, pa da (a da) vidim (da je nešto drugo) osim nje bolje od nje (pa da ću drukčije postupiti) osim (tako da) sam došao (da ću doći, tj. da ću učiniti onaj postupak) koji je on bolji (koji je bolji) od nje (od postupka na kojim sam izrekao nju - zakletvu).

PRIČAO MI JE Amr, sin Alije, pričao nam je Ebu Asim, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Sahrete Džami', sin Šedada, pričao nam je Safvan, sin Muhriza, Mazinija, rekao je: pričao nam je Imran, sin Husajna, rekao je:

Došli su Temimovići ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Veselite se (ili: Primite veselu, radosnu vijest), o Temimovići!" Pa su rekli: "Što se tiče (toga) kada si obeselio nas (kada si priopćio veselu vijest nama), pa dadni nama (daj nam dar)." Pa se je promijenilo lice poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa su došli (neki) ljudi od stanovnika Jemena (u taj čas), pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Primite veselu vijest, pošto nisu primili nju Temimovići." Rekli su: "Već smo primili, o poslaniče Allaha!"

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, Džu'fija, pričao nam je Vehb, sin Džerira, pričao nam je Šubete od Ismaila, sina Ebu Halida, od Kajsa, sina Ebu Hazima, od Ebu Mesuda da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Vjerovanje je evo ovdje, - i pokazao je (dao je znak) sa svojom (valjda: rukom) ka Jemenu - a napuštanje (ostavljanje, odustajanje) i grubost srca su u (onih) koji vrlo žestoko viču (koji imaju mnogo žestok, jak glas) kod korjenova repova deva, odakle izlaze (rađaju se) dva roga (izvjesnoga) sotone: Rebi'ata i Mudara."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Ibnu Ebu Adij od Šubeta, od Sulejmana, od Zekvana, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Došli su vam stanovnici Jemena, oni su tanji (nježniji po) srcima i mekši srcima (tj. oni su nježnijega i mekšega srca od drugih ljudi). Vjerovanje je jemensko i mudrost je jemenska, a ponos i oholost je u vlasnicima deva, a spokojstvo i dostojanstvo je u (među) stanovnicima (tj. u vlasnicima) brava (ovaca)."

A rekao je Gunder od Šubeta, od Sulejmana: čuo sam Zekvana, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je moj brat od Sulejmana, od Sevra, sina Zejda, od Ebul-Gajsa, od Ebu Hurejreta da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Vjerovanje je jemensko, a kušnja (iskušenje, tj. izvjesna pobuna, buna) je evo ovdje, evo ovdje (gdje) izlazi (rađa se) rog sotone."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Došli su vam stanovnici Jemena, slabiji su srcima i tanji (nježniji) su srcima (od drugih). Pravo (ili: Razumijevanje) je jemensko, i mudrost je jemenska."

(A pod izrazom "razumijevanje" misli se na razumijevanje pravnih propisa i njihovih izvora.)

PRIČAO NAM JE Abdan od Ebu Hamzeta, od Aameša, od Ibrahima, od Alkameta, rekao je:

Bili smo sjedači (tj. Sjedili smo) sa Ibnu Mesudom. Pa je došao Habib, pa je rekao:

"O Ebu Abdurahmane! Da li mogu ovi mladići da čitaju kao što čitaš (ti Kur'an)?" Rekao je: "Zar ne (Pazi)! Zaista ti da si htio (tj. Zaista ako hoćeš), zapovjedio bi (ili: zapovjedio bih ja) nekome (od) njih da čita tebi." Rekao je: "Da." Rekao je: "Čitaj, o Alkamete!" Pa je rekao Zejd, sin Hudejra, brat Zijada, sina Hudejra: "Zar zapovjedaš Alkametu da čita, a nije (on) najbolji čitač (između, od) nas?" Rekao je: "Zar ne (Pazi)! Zaista ako si ti htio (ako hoćeš, veli Ibnu Mesud), izvijestiću te o (onome) što je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, o tvome narodu i (o) njegovome narodu."

(Zejd, sin Hudejra bio je iz Esedovića koje je jednom prilikom Muhamed a.s. pokudio, a Alkamete je bio iz Jemena iz plemena Nah'i - Nah'jevića koje je pohvalio Muhamed a.s. .)

Pa sam pročitao (veli Alkamete) pedeset ajeta iz sure Merjem, pa je rekao Abdullah:

"Kako vidiš (smatraš)?" Rekao je (Habab): "Već je uljepšao (tj. Čitao je lijepo)." Rekao je Abdullah (Mesudov): "Ne čitam (nijednu) stvar (ništa, pa da bude drukčije) osim (tako), a on (također) čita nju." Zatim se je obazreo ka Hababu, a na njemu (na Hababu) je prsten od zlata, pa je rekao:

"Zar nije došlo (nastupilo) vrijeme (čas) za ovaj prsten (ovome prstenu) da se baci?" Rekao je (Habab): "Zar ne (Pazi)! Zaista ti nećeš vidjeti njega na meni poslije danas (od danas)." Pa je bacio njega (Pa ga je bacio). Predao je njega (prednji hadis) Gunder od Šubeta.

PRIČA (PLEMENA) DEVSOVIĆA I TUFEJLA, SINA AMRA, DEVSOVIĆA

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Ibnu Zekvana, od Abdurahmana Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega (s njim), rekao je:

Došao je Tufejl, sin Amra ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Zaista Devsovići su već propali, pogriješili su i nisu htjeli (da prime Islam), pa moli Allaha na njih (da pošalje kaznu, tj. pa prokuni ih)." Pa je rekao:

"Moj Bože! Naputi (Uputi na pravi put) Devsoviće, i dovedi ih (pokorne nama)."

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Ala-a, pričao nam je Ebu Usamete, pričao nam je Ismail od Kajsa, o Ebu Hurejreta, rekao je:

Pošto sam došao (tj. krenuo) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, rekao sam u (tom) putu (na tom putu):

"O (jedne li velike) noći od (zbog) njezine duljine i njezina truda (umora)! Na (to) da je ona (tj. I pored toga ona je) iz kuće (njihovoga) bezvjerstva spasila."

I pobjegao je (jedan) dječak moj u (tom) putu. Pa pošto sam došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam se prisegnuo njemu (na vjernost), pa dok sam ja kod njega, kadli se je pojavio (taj moj) dječak. Pa je rekao meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"O Ebu Hurejrete! Ovo je tvoj dječak (tj. Evo tvoga dječaka)!"

(A prije toga nije Muhamed a.s. poznavao toga dječaka, kaže se u komentarima, pa se i u ovome slučaju vidi jedna od mudžiza.)

Pa sam rekao (veli Ebu Hurejrete): "On je za lice Allaha!" (To jest: "On je u ime Allaha slobodan!") Pa je oslobodio njega.

(Dječak je, dakle, bio rob prije toga časa.)

GLAVA

priče izaslanstva (plemena) Tajja i hadisa (ili: i razgovora) Adija, sina Hatima.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete, pričao nam je Abdul-Melik od Amra, sina Hurejsa, od Adija, sina Hatima, rekao je:

Došli smo Umeru u (jednome) izaslanstvu, pa je počeo (da) zove (poziva jednoga po jednoga) čovjeka po čovjeka i (da) imenuje njih (da ih po imenu poziva). Pa sam rekao:

"Zar ne poznaješ mene, o zapovjedniče vjernika?" Rekao je: "Da. Primio si Islam pošto su (tj. kad su) bili bezvjernici (oni), i došao si pošto su (oni) otišli nazad (kada su bježali nazad), i bio si vjeran pošto su bili (dok su oni bili) vjerolomni, i poznavao si pošto su (dok su oni) nijekali (osuđivali Islam i muslimane)."

Pa je rekao Adij: "Pa se neću tada brinuti (Ne brinem se, ne marim tada ni za šta, ni za što drugo)."